

HOMILIE 17^E ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 28 / ZO 29 JULI 2018

Het wordt wel eens de grootste picknick aller tijden genoemd. Een ongekend grote menigte is Jezus achterna gekomen. Jezus was geroerd bij het zien van dat grote aantal mensen, maar het was niet het aantal dat hem raakte, maar vooral schoot zijn hart vol, want deze mensen waren als schapen zonder herder.

Laten we de gebeurtenissen even achter elkaar plaatsen om alles goed te begrijpen. Jezus had zijn apostelen uitgezonden om namens Hem rond te trekken en de Blijde Boodschap van Gods Koninkrijk van liefde, vrede en gerechtigheid, aan de mensen te verkondigen. Van deze zendingstocht waren ze bij Jezus teruggekeerd en Jezus had hen uitgenodigd om met Hem naar een rustige plaats te zijn om hun ervaringen met Hem te delen. Maar de menigte wilde Jezus niet zomaar laten gaan en was hen achterna gelopen, waarna Jezus door medelijden werd overmeesterd, want ze waren als schapen zonder herder en Hij begon hen uitvoerig te onderrichten. Jezus' hart schoot vol bij het zien van deze mensen. In de ogen van deze menigte zag Hij hun levensverhaal: hun zorgen, hun verdriet, hun vallen en opstaan. Hij schenkt hen daarom een goed woord van opbeuring en troost, van bemoediging en hoop. Het zijn woorden die deze mensen doen opleven, weer toekomst bieden. Ze kunnen vooruit.

Vandaag laat Jezus zien, dat Hij het niet bij woorden alleen laat. Jezus ziet wel hun honger naar een goed woord, maar ook ziet hij de honger naar een dikke boterham. Uitgebreid wordt verteld, hoe gastvrij Jezus is. Hij legt de situatie eerst aan de apostelen voor, die als nuchtere mensen beginnen te rekenen, hoeveel men aan broden nodig heeft. "Niet aan te beginnen," is hun reactie. "Stuur de mensen toch weg." Maar Jezus stuurt nooit mensen weg. De vijf broden en de twee vissen, mogen dan niets betekenen voor zo'n grote groep mensen, maar in de handen van Jezus kunnen de broden en de vissen zich vermenigvuldigen. Iedereen kan overvloedig eten en er blijft nog heel veel over. Jezus liefde is nooit mondjesmaat en nooit berekenend.

De leerlingen hanteerden de logica van de rekensom. Zoveel broden zijn nodig voor zoveel mensen. Jezus laat de logica van de liefde gelden. Liefde rekent niet maar vermenigvuldigt.

Natuurlijk is het gebeuren uit dit evangelie uniek en eenmalig. Maar toch ook uit eigen ervaring weten wij, dat ook eenvoudige dingen teken van liefde kunnen zijn en dan plotseling kostbaar worden. Een glimlach, een schouderklop kan je doen opveren en doorzettingsvermogen geven. Als iemand van zijn schamel bezit weet te delen, dan wordt dat waardevol. De kleine jongen bood de Heer zijn dagrantsoen. Slechts vijf broden en twee vissen. Niet bezorgd om zichzelf stond hij het af. In de handen van Jezus was het voldoende voor een grote menigte. Wat hebben wij de Heer te bieden? Het mag eenvoudig zijn. Als het voortkomt uit een goed hart kan het van grote betekenis worden voor veel mensen.

In navolging van Jezus heeft ook de Kerk de eeuwen door zich het lot van mensen aangetrokken en naast de verkondiging altijd ook aandacht besteed aan de caritas of het dienstwerk. We kunnen in de Handelingen van de apostelen al lezen, hoe de apostelen tijd tekort kwamen om aandacht te schenken aan de zorg voor de armen, voor weduwen en wezen. Apart voor deze taak werden een aantal mannen tot diaken gewijd om deze opdracht van de Kerk vorm te geven. Maar behalve deze diakens hebben door de eeuwen heen ontelbaar vele

christengelovigen hun christen-zijn handen en voeten gegeven door de zorg voor de naaste. En nog voelen onder de talloze vrijwilligers zich velen vanuit hun geloof geïnspireerd tot actief dienstwerk. Ze voelen aan, dat ze niet iets moeten geven, maar iets van zichzelf moeten geven: aandacht, liefde, zorg enz.

Zusters en broeders, zoals altijd kunnen we ons aan Jezus spiegelen. Hij doet helemaal geen wonderen om als een fantastische wonderdoener gevierd en geëerd te worden, Hij is niet uit op succes, Hij helpt mensen in nood, Hij zoekt de stilte om één te zijn met zijn Vader. Volgen wij Hem in dit alles? En er is trouwens nog iets dat we in het wonder van de broodvermenigvuldiging niet over het oog mogen verliezen, en dat is dat het steunt op vijf kleine broodjes en twee visjes. Daarzonder was er geen vermenigvuldiging geweest. Daar kunnen we uit leren dat, hoe klein onze bijdrage tot het goede ook is, ze altijd zal leiden tot méér, misschien zelfs tot overvloed, net zoals in de broodvermenigvuldiging. Dat ook dit de boodschap moge zijn die we vandaag in ons willen opnemen. Amen.